

Vydání vědeckých prací provází specifický žánr poděkování. Zatímco badatelé (zvláště čeští) stále ještě vedle kolegů nejčastěji patriarchálně děkují trpělivým manželkám (prvním čtenářkám, pečlivým korektorkám a dobrým duším, bez nichž by...) a omlouvají se dětem, před nimiž zavírali dveře pracovny – badatelky povětšinou děkují dětem spíše za to, že nepřestaly zlobit a upomínaly tak své matky, že existují i jiné věci než vědecké záměry. Ostatně pokud jde o děti: přípravu tohoto sborníku rámuje na počátku narození dcery jedné z přispěvatelek, Emmy Tornborgové, druhou fází pak narození syna překladatelky Olgy Richterové. Oběma maminkám blahopřejeme!

V tomto sborníku je na prvním místě třeba poděkovat *autorskému společenství*, které už na listopadovém kolokviu fungovalo jako komunikativní a diskusi otevřený celek směřující k společnému dílu. Že se tak dalo i přes oborovou rozrůzněnost, naopak třeba psát není. Možná totiž, že to bylo právě díky ní, díky zvýšené pozornosti, již bylo nezbytné věnovat odlišným způsobům myšlení i zájmům zástupců jiných oborů.

Vděk náleží i všem těm, o nichž sice nelze v souladu se zvoleným žánrem (a poněkud přehnaně) tvrdit, že „bez nich by byl sborník nevznikl“ – ale rozhodně by se na jeho přípravě pracovalo mnohem obtížněji a leccos by mu chybělo. Překladateli Melvynu Clarkovi, který má velkou zásluhu na vzniku anglické verze, patří dík za trpělivost při hledání optimálních řešení v překladu odborném i beletristickém a za řadu konzultací o kulturních náležitostech. Klasické filoložce Markétě Kulhánkové pak vdčíme nejen za revizi antického pojmosloví, ale i za zasvěcené zasvěcování do otázek soudobé literární vědě přece jen dost vzdálených. Překladatelé básnických textů Olga Peková a Ondřej Buddeus nás povzbudili svou chutí vyrovnat se kreativně s jazykem i poetikou překládaných autorů. A překladatelce Vlastě Dvořáčkové vyjadřujeme poděkování a obdiv nejen za to, s jakou jasnožřivostí přeložila verše Wisławy Szymborské, ale také a hlavně za to, s jakou samozřejmostí se ujala přebásnění této „své“ autorky.

Dílní revizí či drobnou radou přispěli další kolegyňe a kolegové. Doufáme, že jim všem budeme moci v brzké budoucnosti oplatit podobně kolegiálně, ať už komentovaným čtením, informací či podnětem.

Alice Jedličková, editorka sborníku
 Stanislava Fedrová, spoluřešitelka projektu
 (poděkují si navzájem u kávy)